

stního domu. Můžete si pomyslet, jak bylo by více revolučním než anar-
chickým, než kdy byl veřejně
mu, který chce stát se hlavním vý-
středním členem republikánské strany, aby
má zákony přijaté našim so-
du, muž, který občas má být
vetovatelem, takto se vyjadřuje?
lověk tento veřejně prohlásil, že by
si jásal, kdyby byl někdo podplatil
státní členy populistické strany a
nebyl je za hranice státu! Já pravím,
že to jest to nejanechotější vyjádření,
kde kdy bylo slyšeno před veřejností
hambou republikánské strany je, že
muž člověku tleskali pochvalou, ne
příhřešice, nepoznávalice jakou ha-
nosnost bylo to pro něho, učinili
skově: prohlášení ve veřejném shro-
ždění, v němž zastupováni byli
by republikánské náhledy státu
braska.

Děkujeme za všechny straněch.
Majorsovy soukromý sekretář byl Wait-
Seely; byl to důvěrník Taylorův;
vyprovázeli jej ze sněhu senátu; on
nechtěl vymohli, pomoci podpisu
Majorsova, falešný certifikát, pouká-
je, ve jménu uprchlého senátora, na
číslo 725, pod tou zámlinkou, že člo-
věk tento oprávněn byl k tomuto
číslo služného; že byl oprávněn k
číslo 775 za služby prokázané co člen
státního senátu. Nuž, pan Majorso-
světluje to následovně: On praví,
člověk ten oprávněn byl k tomu
číslo, poněvadž ústava praví, že kte-
rýkoliv člen má oprávněn být k \$300
zasedání 60ti dnů a ne více. Ústava
omezuje zasedání na 60 dnů. Ona
omezuje plat na \$300, i kdyby zase-
dání trvalo dvakrát 60 dnů. A
Majorsovi měl tu drzost říci před velkou
skupinou inteligentních republikánů,
že mohou si prohlédnout zápisky
jeho domů, že ten člověk sloužil 63
dnů a že v onen 63ti den překročil již
hranice oněch \$300 a proto byl oprá-
vněn k těm penězům. Zápisky doká-
zují, že Taylor zmizel 53ti den zase-
dání. Nuž, zápisky jsou mnohem
rohodnějšími, nežli pan Majorso-
praví, že pan Majorso učinil náběh proti
státním zápisům státního senátu,
záti proti pevně zdi.

Je třeba tomu, že člověk ten byl
oprávněn k plné výplatě, jak mohl
Majorsovi předstírat, že mohl vydati
svědčení panu Seely, svému soukro-
mu sekretáři, na neprošlou dobu,
že onen člověk uprchl a když stráž-
níkem byl za ním vyslán; když
Majorso, věděl dobře o uprchnutí
člověka, jak mohl vydati svědče-
ní, že člověk ten sloužil po celou
délku zasedání? Celé zasedání trvalo
pouze do 64ho dne. Tak zní zápisky,
že to nejkandádnější přestupek,
čeho se kdy obecní úředník dopustil
našem státě. Státní auditor neb
státní pokladník mohou se omlouvat,
mají příliš mnoho práce a že při
velkém množství listin, jež musí
připisovat, mohou se zmýlit; však
to člověk měl listiny k podepsání
ze pro 33 členů v senátu a několik
přestupků v senátu a on dojistě
ví co činí a nemůže ujtí zodpověd-
nosti. Já aspoň nechci státí před
mou tohoto státu a odporučiti člo-
vka, který po složení úřední přísahy,
zahraje nebesům, že konati bude
svou povinnost, potvrdí podvodnou
zápis a pak dá ji do rukou budi-
ho sekretáře, aby na ni peníze vy-
lil a do kapsy vstrčil. Já mám
obavu od Taylora, který popírá, že ob-
držel kdy jediného centu z těch peněz
poukázká, potvrzená Majorsem, jest
v psána rukou Seelyho a to na
úředním místě náměstka guvernéra.
Měl by mohl pan Taylor v Oregonu
držeti tento papír? Obdržel jej
je jako soukromé úřadovny náměst-
guvernéra.

Je nyní vás chci upozorniti na něco
dalšího. Měli jsme příliš mnoho agi-
tací a špatností ve státním kapitulu.
Připomínám, že v každém státním ka-
pitulu jest velmi mnoho korupce a
mnoho nešlechternosti a velmi
mnoho pletichářství, kteréž jest ne-
moudrým neb zločinným; však ni-
čím v dějinách Nebrasky neobrátil
něstek guvernéra místnosti usta-
vené mu co předsedovi senátu v to
nazýváme "olejnou" — nečinil z
čistého a pešlé karbaníkové, v kte-
réž byla celá řada láhví a baněk s
penězi a neopatřil členy senátu,
kterým bylo toho druhu, klíčeři, tak aby
bylo do vnitř a podobně a lobby-
sty, agitovali u senátorů a je navá-
dili dobu zasedání sněmu k jednání
zájmu podvodníků a korporací.
Je-li podvodník, myslíte že člověk,
který takto se choval v čestném úřa-
dě, jest hoděn aby povýšen byl na
místo výkonného úředníka tohoto
vašimi hlasy? Neříkáte-li, že
který slušný a čestný americký
člověk žádán byl, by hlasoval pro ta-

kového člověka? Neříkáte-li, že
každého amerického občana, aby po-
važoval svůj hlas za posvátné svědče-
ství, zohledně od zakladatelů této
republiky, aby udržena byla svobodná
základní?

Však, moji republikánští přátelé
tvrdili, že pan Majorso byl zákonitě na-
vržen; že byl navržen konven-
ci republikánské delegátů a obdržel
nominaci zákonitým způsobem, že jest
oprávněn k podpoře každého dobrého
republikána. Nuž, já popírám úplně,
že byl zákonitě navržen. Jest vše
notorické, že oněch 60 zástupců z
Lancaster county, jejichž hlasy byl
nominován, neměli pověření své od
republikánů z Lancaster okresu. Oni
měli své pověření prostřednictvím po-
litických satrapů Burlingtonské dráhy.
Konvence, která sešla se v Lincolnu,
aby vyvolila tyto delegáty, nominova-
la okremní tiketu a zákonodárci, on-
tiketu a pak pověřila kandidáta pro
úřad náměstka guvernéra, p. Moore,
aby vyvolil delegáty ku státní konven-
ci. Kdyby byl vyvolil tyto delegáty
hned a tam a předložil je konven-
ci, však to on nečinil. On nechal kon-
venci odročiti se aniž by předložil jí
jediného jména a čekal déle než dva
týdny, až tito kejklíři a pleticháři,
kteří připravovali nominaci Majorsovi,
sestavili delegaci, kterou mohli ovlá-
dati a používat. Nuž, já pravím, že
co původ vzalo v podvodu, ruší všech-
ny závazky. Tato delegace, bez které
byl Majorso nemohl být nominován,
byla podvodem a nemá žádného
trvání dle pravidel politických těles.

Dále prohlašuji, že Majorso nomi-
nován byl pomocí úplatnosti. Byl
velký počet delegátů, — a toto mám
přímo sděleno od samého Jack McCol-
la — jejich cestovné bylo zapláceno pa-
nem McCollem z různých částí státu
a byli akoupeni u večer před konven-
cí nějakým způsobem: penězi, ročními
svobodnými listky, aneb sliby srážek
cen dopravních, aneb jakoliv jinak.
Oni byli převráceni, oni byli koupeni
a tak nominace byla koupena a já
oduzuji to, co jednu z nejhanebnějších
udalostí, která se stala ve státu Ne-
braska. Když někdo docílí nominace
tímto způsobem, nikdo není povinen,
necht jest jakýmkoliv přívržencem,
aby jej podporoval. Jest mu to pro-
minuto. Podvod promíjí všechny
věci.

Však nehlédě k tomu, chci vyzvati
vás, zdali se vzhledem ku přese na stát
nás zvolite člověka, který tak dalece
se zapomněl u veřejnosti, že používal
řeči neslušící žádnému slušnému člo-
věku, aby ji opakoval. Slyšeli jste,
že Thomas B. Reed, předseda kongres-
ní komise zprávu ohledně Majorso po-
dal a ve zprávě té uvedl, že dopis,
který Majorso psal S. J. Alexandrovi,
tehdy sekretáři státnímu, obsahoval
věci tak hanebné, že žádný člověk by
je netiskl.

Pravil jsem hned z počátku, že chci
mluviti k republikánům a zvláště k
mladým republikánům a nežli skon-
čím chci ujistiti vás, že mi velice na
tom záleží. Žil jsem ve státu Nebras-
ce nyní 31 roků. Byl jsem republiká-
nem, kdy znamenalo to něco být
republikánem. Poprvé kdy jsem byl
poražen, bylo v Tennessee v roce 1859,
když jsem vyslovil náhledy, kteréž zdá-
ly se býti v odporu s veřejným míně-
ním oně krajiny. Žil jsem na jihu co
unionista, přišly přímě z Western
Reserve, kde byla kolébka republikán-
ství a žil jsem mezi odštěpenci až do
vypuknutí války. Já byl též v poli.
Můj přítel tuto, mladý muž, který byl
asi v pěnice tou dobou, posměšnou
činil poznámku, že jsem byl za tele-
grafrickým stolkem, chráněn před vším
nebezpečím. Chci říci, že jsem byl s
gen. Fremontem a jeho štábem po ce-
lou kampaň ve West Virginii, že mno-
hokrát seděl jsem samotn na skále,
obklopen guerillama a v místech, kde
každým okamžikem život můj byl v
nebezpečí. Byl jsem s gen. Pope v
celé jeho kampaň, počínaje ve War-
rentowu a končící u Bull Run, pod-
leže se v bitvě té a byl jsem na bojišti
leže mezi mrtvými muži a mrtvými
koní po tři noci a tři dny a myslím
že vím zač bojovali mužové v modrém
stejnokroji. Já poslal proklamaci
emancipační z Lincolnova úřadu svý-
ma vlastními rukama po telegrafu v
den kdy byla vydána. Já byl mezi
těmi muži, kteří byli loyálními a věr-
nými práporu, kteří nalezali se ve
sboru válečných telegrafistů, vyvole-
ných zvláště proto, že nejen používali
důvěry, nýbrž mohli býti dáni na mí-
sta, která vyžadovala nejen schopnost
nýbrž i věrnost a vlastenectví. Nuž,
v tom všem, ve všech těch letech byl
jsem republikánem a dokázal své re-
publikánství na tisíci místech.
Mluvim tudíž k vám co republiká-

nám. Mluvě z roku 1776 a mluvě
z roku 1861 chránili svobody vlády pod
kterou ližeme bodákem a kuli. Na
vás nyní jest abyste ji chránili hlaso-
vacím hlasem. Hlasovacím hlasem jest
vládnout v boji který nyní vedeme,
však otázka o kterou se jedná jest
důležitá; jest tak důležitá, aby svo-
boda, rovnost a právo lidu sama sebe
spravovatí byly zachovány, jako bylo
to v kterokoliv dobu v dějinách re-
publiky. Republikánská strana v
Nebrasce po kolik roků minulých
pouze prováděla rozkazy moce kor-
porační.

Nikdo nemůže odházet se o žádný
důležitý případ ve státu Nebrasce na
kterýkoliv tiketu, vyjma snad populis-
tickou, aniž by dříve zjistil, zdali ne-
bude to nepřijemno železničním řidi-
telům, když bule kandidátem. Nud
my nemáme ovládnuti býti nikým
jiným, než našim svědomím a jest na-
proti tomu naša povinnost, abychom
konali svou povinnost co občané
státu.

Však co máme činit abychom byli
spaseni? Máme hlasovati proti repu-
blikánskému kandidátu a pro populis-
ticku? To jest ta otázka která se nám
naskytuje. Sudí Holcomb jest kandi-
dát, který může Majorse poraziti a
žádný jiný člověk nemůže nyní
povstati co kandidát a obdržeti většinu
hlasů. Jest to nyní přímý zápas me-
zi Majorsem a Holcombem a máme
voliti poctivého, přímého občana, je-
muž nikdo až posud nemohl činiti
žádné výčitky nepoctivosti, přímo neb
nepřímo, pak pravím já že jsem pro
Holcoma.

Některé z mých republikánských
přátel tvrdili, že Holcomb byl copper-
headem v době války, že byl neloyál-
ním občanem. Však on při začátku
války byl teprve asi tři roky star.
Když válka skončila, čítal asi sedm
roků a nevím jak mnoho mohl učiniti,
aby pomohl rebelům na jihu. Nemohl
jsem to až posud vynajíti. Ono se
kandidátům vytýká vše možné i ne-
možné. Však porovnejme oba muže.
Zde jest Col. Majorso, který praví, že
udrží úvér státu a tuto jest sudí
Holcomb, který to sice slovo nepraví,
však jehož celý život, veškeré jednání,
a chování jest zárukou, že stát bude
míti opatrného muže v úřadě a pocti-
vého člověka a to nelze říci o jeho
odpůrci.

Co máme tedy činiti? Mají tito
mladí republikáné ve státě a ti starší
republikáné, jejich heslem bylo svoboda
půdy, svoboda řeči, svoboda člověka a
Fremont, mají ti všichni nyní zmařiti
stát, protože člověk nosí republikán-
skou známku? Že pluje pod falešnou
vlajkou a který plouti by měl pod
vlajkou zcela jinou? Měl by míti
lokomotivu!

My musíme nyní znovu potlačiti
odštěpenství, ale v jiném způsobě.
V řečích kterých vám budou držeti,
budou líciti vám slávu strany repu-
blikánské, co v minulosti docílila, veške-
ré krásné pomníky jež postavila pa-
matce velkých mužů, kteří bojovali a
prolévali krev svou pro národ. V tom
se všichni shodujeme. My všichni
jsem pro etní památky Granta, pa-
mátky Abrahama Lincoln, památky
Garfielda a památky všech vlastene-
ckých vojínů, Shermana a Sheridana,
všech, bez ohledu na víru a stranu;
ale máme vydati stát obecným zlodě-
jům? To je ta otázka.

Během minulých 48 hodin zvěděli
jsme, že guvernér Crouse šetrným ří-
zením umenšil výhodu státních ústavů
o \$54,000 tento rok. Nuž, co to zna-
mená? To znamená, že ústavy státní
mohly býti řízeny předeházejícími
správy, kdyby oni obžalovaní státní
úředníci byli jednali poctivě, o \$54,000
levněji, než řízeny byly. Však jak
bude za Majorse, když všichni ti staří
budiři přijdou nazpět na stará místa?

Potkal jsem dnes jednoho cestova-
tele a on mi pravil: "Jeden pán kte-
rý mne včera navštívil zle na vás lá-
teřil." Já pravil: "A kdo jest to?"
"Well," odpověděl, "byl to jednatel
Standard Oil Co. a pravil že jest proti
vám proto, že vy jste proti Majorsovi.
Pravil že jste nebyl ku Standard Oil
Spol. spravedliv, když jste odsuzoval
spůsob dohlídky na olej."

To jest kde střežte hněte. Můžete
být jisti, že Standard Oil Co. a každá
korporace, velká neb malá, hrozí se
nebezpečí, kterému bude stát podro-
ben zvolením jistého člověka jménem
Holcomb. Však jaké jest to nebezpe-
čí vlastně? Oni praví nám, že úvér
státu utrpí strašně. Několik pánů
sešlo se v Lincolnu před dvěmi neb
třemi dny, nazývajíce se výkonným
výborem obchodních cestujících a ti
přijali usnešení, že chtějí míti úvér
státu udržet a Majorse zvolena. Tito
pánové neviděli tu malou předlohu,
kterou Majorso navrhl a kterouž měly

dluhy být odmlátnuty. Možno, že kdy-
by byli předlohu tu viděli, nebyli by
vyndali pana Majorse tak mnoho co
muž potřebného k ochraně našeho
úvéru.

Však co říká úvér člověku? Jeho
možnost placení. Co říká úvér státu?
Možnost státu platiti své povinnosti.
Kdybychom měli dobrou úrodu tento
rok a přišlo nám padesát až šedesát
miliónů dolarů za kukuřici a seno,
úvér Nebrasky byl by hojný. Však
tito pánové odkazují na to, že jest ně-
kolik přečetů v tomto státě, které
nemohou prodati své úpisy v nynějším
době, že úvér státu jest pokřiven ob-
rovou, že populista stane se gubernérem
Nebrasky. Jen si pomyslete! A asi
před šestí měsíci, kdy nikomu se ani
nezdálo o tom, očekávali, že populista
stane se gubernérem, měli jsme něko-
lik okresů v tomto státě, které nemohly
být také prodati své úpisy. Měli jsme
republikánskému gubernérovi a ten jest
posud v Lincolnu.

Dejte nám dobré a poctivé lidi do
státní budovy, snižte vaše daně, za-
chovejte lid od přílišných daní a dejte
nám dobrou úrodu a budete ujištěni,
že úvér Nebrasky bude tak dobrým,
jako kterého jiného státu na západě.

K závěreč dovozte mi vysloviti ná-
hledy, že ty zlopočestné vlivy, které
budou používány od jednoho konce
státu ku druhému od nynějška až do
dne volby ve všech formách a spůso-
bech, ve způsobě výročních jízdních
listků, ve způsobě srážek na dopravní
ceně, ve způsobě slibů povýšení, ve
spůsobě slibů zaměstnání, ve způsobě
přímoého budi, nebudou míti účinku
na svobodné muže tohoto státu a
zvláště na pravé republikány. Necht
republikáné Nebrasští odsoudí želez-
niční a budiřství a budeme míti čis-
tou tiketu v roce 1896 a spasíme
stát. Ohlédněte se jen trochu do
zadu. V roce 1888 Harrison měl
108,000 hlasů v tomto státě. Od té
doby 25,000 republikánů vystoupilo z
řad. V roce 1892 Harrison zvíťazil v
Nebrasce pouze většinou 4,970 hlasů.
V roce 1892 bylo pouze 24,440 demo-
kratickou tiketu. Kdyby pět tisíc z
nich bylo táhlo na stranu druhou, stát
byl by šel proti Harrisonovi. Jakou
naději mohou míti republikáné, že
spasí stát, když schvalovatí budete
korupci, křivopřísežnictví a přímý
podvod a půjdete podruhé později
před lid a žádati budete o jeho důvě-
ru? Mým pevným přesvědčením jest,
že republikánská strana může být za-
chráněna pouze jen tehdy, když letos
hájíti bude Nebrasku proti korpora-
čním satrapům, kteří snaží se potla-
čiti každou známku svobody a samo-
správy korruptním používáním stra-
nické mašinerie a politických zapro-
danců, kteří nosí livrej stranickou.

Jestliže republikáné Nebrasky u-
ají odvahy a vlastenectví zakladatelů
slavné staré strany, pozvednou se v
moci své a prohlásí, že dráhy musí
stranou a když dráhy držeti budou
rukou svých zpět, budeme míti svo-
bodnou vládu a budeme míti poctivou
vládu.

Hon. E. Rosewater v Lincolnu.

V pátek dne 28. září řečnil Hon.
Edward Rosewater v Lincolnu a v ná-
sledujícím uvádíme některé úryvky
obšírné jeho řeči.

Úpadek Mosherova banku.

Nechci se šířiti více o tomto vyše-
třování správy káznice, avšak bylo by
dobře, když jsme při tom, udělati
zmínku o hlavních věcech. My vši-
chni ovšem rozumíme, že ring ve
státní budově neutvořil se sám; jeho
stvořitelem jest koruptní mašina,
zorganizovaná moce železniční tohoto
státu, aby sloužila zájmům korporá-
čních mocí, které panují v Bostoně a
New Yorku a udělati stát Nebrasku
pouhou provincií, ne občanů svobod-
ných, nýbrž podaných, řízených že-
lezničním pravidlem despotismu, vytvo-
řeným těmito korporacemi.

Shledáváme tedy, že při počátku
zasedání minulého sněmu státního
udá se zde velký úpadek banku. By-
lo to klesnutí Capitol National Banku
a při tomto bankrotu stát Nebraska
ztratil asi \$250,000 neb \$360,000 a já
věřím, že z toho neobdrží ani 250 cen-
tů. Nuže tedy, tři čtvrtě milionu
aneb asi tolik, bylo pohlceno tím
úpadkem, bylo ztraceno pracovníkům
a dělníkům. Těžce pracující lidé v
Lincolnu, kteří přicházejí se v dílnách;
malobuhodníci; vdovy a sirotci a vše-
chny třídy vašeho obyvatelstva utrpě-
ly tímto úpadkem, tímto velkým spi-
knutím, kteréž mělo původ ne jen ve
státní budově, ale v hlavních úřado-
vnách těchto dráh a já hodlám doká-

zat co jsem řekl. Kdo byli ti mluvě
za tímto obrovským spiknutím? Kdo
byli ti mluvě, kteří používali peníze
tohoto státu k soukromým špekulacím,
kteří používali peníze těch k podpíra-
ní členů legislatury, kdekoliv tito
mohli být podplaceni, kteří používali
jich k půjčkám, jejich splacení nikdy
neočekávali. Kdo byla ta síla hnaf
a kdo byli spojovníkuje? Kdo byl
tento Thompson? Byl to superinten-
dent Burlingtonské dráhy a ten stál
za Mosherem. Toto koruptní spole-
ní škrtí vás dnes a bude škrtiti, leda
byste se vyprostili dne 6 listopadu.
Thompson byl tím člověkem. On byl
za tím a když potřebovali úředního
správce pro zbankrotlý bank, koho k
tomu vzali? McFarlanda. Kdo stál
za McFarlandem a měl jej na prová-
ku? Burlingtonská dráha.

Nuž, my nejme nepřáteli dráh.
Ti z nás kteří odporujeme navštěvě
dráh uznáváme, že dráhy byly posta-
veny ku prospěchu státu; ony jsou ed-
vatí obchodu, ony pomáhají rozvoji
státu, ony dopravují plodiny do trž-
ní světa a jsou jedním z velkých činite-
lů v moderní civilizaci. Však zároveň
jsouce jednatel civilizace, nejsou Hi-
zeny pouze jen za účely co veřejní
dopravci, nýbrž jsou spravovány v
zájmu ringů konstruktérů a k osob-
nímu prospěchu řidičů a řidičů dráh
i proti zájmu vlastních podří-
nků.

Před dvěmi týdny mluvil jsem se
sudím Greshamem, s kterým jsem se
setkal v Chicagu a sudí Gresham pra-
vil mi: "Když jsem byl členem ob-
vodního soudu Spojených Států, my-
slím že jsem projednal více železnič-
ních případů a prohlédl více železnič-
ních knih, při vyšetřování řízení dráh,
než snad který jiný soudce a mohu v
pravdě říci, že jsem v žádném případě
a při tom všem vyšetřování nenalezl
poctivou správu a poctivého řidiče.
Ve všech případech řidičové buď
okrádali podřínsky, aneb obecnastvo,
aneb okrádali se vespolek."

Tvrdím tuto směle, že není to ku
prospěchu podřínský v Bostoně, není
ku prospěchu podřínský v Anglicku
aneb v Německu, aneb v Holandsku,
aby superintendent dráhy zde v
Lincolnu měl účastenství v Capital
National Bance, podváděl lid a okrá-
dal jej o jeho úspory a okrádal stát
spiknutím a ničil vládu. Není k je-
jich prospěchu aby jejich řidiče a
úředníky špekulovali s loty a uhodlovy,
nebyl majiteli elektrických světlár-
ren. A zde mohu říci a vytknouti
jinou skutečnost, dokazující do jaké
míry tato moc jest používána. Ve
vašem vlastním městě, majiteli vašeho
největšího obchodu střížního, řekl
tento Thompson, když chystal se ten-
to ku zřízení vlastního elektrického
osvětlení, že škoditi budou jeho ob-
chodu vydáváním svobodných listků
jeho odběratelům a posíláním jich do
Omahy na koupi střížního zboží, jestli
přestane od nich světlo používatí.

Nuž, já etím toho člověka, že měl
dostí odhodlanosti, že hrozbu tuto od-
mítl a koupil si svůj vlastní elektrický
stroj k osvětlování a používá jej
dodnes, vzdor oněm výhrůžkám a bul-
dozování.

To přivádí nás k jiné otázce o zne-
užívání moci poskytnuté železničním
úředníkům. Sotva najdete právníka
pokud jen vynikajícího ve vašem
městě, aby neměl celoroční pas ke
svobodné jízdě. Co dopravuje po drá-
ze? Čím přispívá ku příjmům dráhy?
Čím přispívá ku prospěchu podřínský?
Proč dávají tyto pasy? Dávají je jen
z pouhé zdvořilosti? Takovou zdvo-
řilost nemají pro pracovního člověka;
takovou zdvořilost neprokazují far-
merovi; ba ani nemají takovou zdvo-
řilost pro demokrata, jestli je náho-
dou pro Holcoma. Ne; oni jim
tuto zdvořilost prokazují, že vědí, že
pas ten jest úplatkem, který působiti
bude na příjmátele, aby učinil něco,
co nečinil by ani za peníze. Lidé
mně častokrát ujišťovali, že ti kdož
měli celoroční pasy, mající cenu
třeba jedno sto neb dvě stě dolarů
ročně, udělali, co by nebyli udělali
ani za \$1000 v penězích.

Víte velmi dobře, že vlastizrada ne-
používá pouze jen v pozvednutí
zbraně proti státu a vedení války s
kullemi a bodáky a Gatlingovými dě-
ly; vy můžete zničiti stát tajně,
uplacením hlasováním; vy můžete
zničiti stát podrytím jeho vlády,
uplacením zákonodárné moci, znič-
ním soudnictví, nastražením v soud-
ních sňích porušovatelů porot, překá-
žením spravedlnosti na místo konání
spravedlnosti a práva před zákonem a
učiněním z něho vládu korporací pro
korporace, místo vlády lidu pro lid.
Mužové mající sílu a rozum, mužové
pracující den ze dne a vydělávající si
živobytí a mužové skrovných prostřed-